

Fødselshyppighed

og
valgret for kvinder.

Gennem bladene går i denne tid beretninger om, at kvinderne i Australien i december ifjor for første gang udøvede politisk valgret. Men i flere af bladene ledsages denne beretning af bemærkninger om, at fødslerne antal er i aftagende, og disse to ting sættes i forbindelse. Vi vil bede redaktøren af *Kvinden og Samfundet* om at skaffe os pålidelig oplysning om, hvorvidt fødslerne aftagen virkelig kan anses som en følge af den politiske valgret. Er dette tilfældet, er det rigtigt, at det kommer frem, men har fødslerne aftagen en anden årsag, bør valgretten ikke have skylden. I bladene står, at fødslerne fra 1861 til 1891 er gået ned fra 41,09 til 37,35, men sammesteds oplyses, at kvinderne begyndte at få valgret 1893. Hvorledes kan den valgret, kvinderne får i 1893, virke allerede fra 1861 til 1891? Mon der ikke skulde være en anden årsag? I Frankrig har kvinderne visselig ikke valgret, og dog vokser befolkningen ikke der som i andre lande. Det kunde være interessant grundig at undersøge årsagen både i Frankrig og Australien, inden man drager en forhastet slutning, som kun vil være et altfor kærkomment våben i hånden på modstanderne af kvindens valgret.

A. Stampe Feddersen.

Vi skal omtale sagen i næste nr., da der ikke er plads i dette.

Red.

Forsørget.

I det stykke med dette navn i dette blads nr. 1 side 9 findes følgende sætning: „blandt de forsørgede kvinder indbefattes alle de gifte“. Det kunde være interessant at få at vide, om det skal tages bogstaveligt, om alle gifte kvinder virkelig regnes blandt forsørgede, selv om de bidrage meget væsentlig til familjens underhold, såsom: tandlæger, lærerinder, jordmødre og vaskerkoner?

A. S.

Det skal ikke tages ganske bogstaveligt, at alle gifte kvinder opføres som forsørgede, men det er dog tilfældet med det aldeles

overvejende Flertal — i København mindst 60,000 — nemlig alle de, der ikke opgives at have noget selvstændigt erhverv.

Det har ikke som jeg erfarer, at det er blevet mistydet — været min hensigt at kritisere denne kontorets fremgangsmåde, som iøvrigt bruges efter aftale med statens statistiske bureau. Men hvis man vil besvare det af os opstillede spørgsmaal: „Hvorvidt bidrager kvinderne med eget arbejde til deres underhold, og hvorvidt falder de andre til byrde?“ så må man sandelig ikke regne den kvinde, som styrer og passer et hjem, som forsørget; hendes arbejde er sikkert hendes underhold værd, selv om det ikke giver sig udslag i nogen pengeindtægt.

L. C. Schou.

Reformarbeidet

til

förbättrande af kvinnans ställning.

Vi har i anledning af vor anmeldelse af dette skrift i nr. 25, 1903, modtaget to indlæg, som vi af mangel på plads må gemme til næste nr. Det ene er fra frk. *Gripenberg* selv i anledning af vor protest. Det andet er fra fuldmægtig *Hother Ploug* i anl. af de to omtalte taler af Carl Ploug.

Frøken Reinhards Foredrag.

Som den „ærede Referent“ af Foredraget den 19. Oktober i Dansk Kvindesamfund, der efter Frøkenens Opfattelse har gengivet en Yttring saaledes, at den hos Referatets Læsere mulig kunde vække Forundring over Frk. Reinhards Maade at gribe Sagen an paa, indrømmer jeg villigt, at nævnte Sætning af Referatet — navnlig naar den rives løs af sin Sammenhæng — vil kunne misforstaaes. Men det er sikkert unødig Frygt, naar Frøken Reinhard heraf vil udlede, at jeg, og maaske mange andre med mig, derfor skulde have misforstaaet „Hensigten med den korte Fremstilling af de omtalte Sygdommes Natur, Smittefare og øvrige Forhold“.

Vibeke Salicath.